

Forslagsstillerne nævner dem, som falder igennem. Dem kan vi have stor sympati for, men jeg kan også sige, at jeg mener, at kommunerne har et ansvar i disse sager. Det er da muligt, at vi under udvalgsarbejdet skal se på, om de eksempler, som SF kan ryste ud af posen, kommer fra specielle kommuner.

Jeg mener nok, at med den mulighed, der nu er skabt for at udlægge førtidspensionsområdet, må der være udveje for en tidligere indgriben fra kommunerne. Det drejer sig om at få hurtigt fat, eventuelt om en forlængelse, en revalidering eller om at få en førtidspensionssag igennem i tide.

Jeg ved fra min egen hjemkommune, at vi arbejder hårdt på at nedsætte ventetiderne for at få afgjort disse pensionssager. Jeg synes nok også, at det, der er nævnt fra ministerens side om forsøgs- og udviklingsprojekter, må vi se på.

Hvis man er vågen over for disse problemer, så skulle vi nok kunne komme væk fra de ting, som SF peger på, og så må jeg da sige, at for de mennesker, der falder igennem, har vi nu engang bistandsloven som det sikkerhedsnet, vi har for vores svageste.

Jeg vil sige, at vi vil følge området nøje, og det er da muligt, at vi skal se lidt nærmere på det i forbindelse med kommende reformer. Et faktum er nu en gang, at forslaget koster et sted mellem 85 mio. kr. og de 121 mio. kr., som socialministeren har nævnt, og derfor kan vi ikke blot gå ind og sige ja til et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg føler stadig, at jeg har en pædagogisk opgave med ordførerne, fordi løsningen for de grupper, jeg nævnte, jo ikke er pension. Det ville være absurd at give et menneske, der er ramt af en arbejdsskade, og som bliver rask igen på et tidspunkt, en pension, medmindre man er villig til at lukke portene op i forhold til et stort antal førtidspensionister.

Det vil være meningsløst at sætte et menneske, der er ramt af bækkenbundsløsning, på pension. Vedkommende vil sandsynligvis blive rask igen. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være konservativ politik at lukke en ladeport op, for normalt brager man mod de mange, der er på overførselsindkomster. Der er ikke noget svar, der er ikke noget fornuftigt svar.

Men jeg tror, vi kan få et meget konstruktivt udvalgsarbejde, hvor mange vil få mulighed for at lære meget om dette område.

Mogens Christensen (FP):

Formålet med lovforslaget om ophævelse af varighedsbegrænsningen for sygedagpenge kan Fremskridtspartiet ikke støtte. Det kan vi ikke, for hvis vi gennemfører lovforslaget, bortfalder incitamentet i kommunerne til at foretage en hurtig sagsbehandling, når det drejer sig om klienter, som er på sygedagpenge. Vi mener, at det giver en forkert indgangsvinkel i relation til disse mennesker.

Motivationen til at afskaffe ventelisterne forsvinder også, hvis vi gennemfører dette lovforslag. Vi er enige i, som også socialministeren sagde i sit indlæg, at dem, som falder igennem systemet, er der taget højde for. Derfor mener vi ikke, at vi kan støtte dette lovforslag.

Desuden mener vi, at de omkostninger, der er forbundet med gennemførelsen af dette lovforslag, 85 mio. kr. eller måske 121 mio. kr., var bedre anvendt til at afskaffe ventelisterne.

Derfor kan Fremskridtspartiet ikke støtte dette lovforslag, men vi vil afvente udvalgsbehandlingen og se, om der kommer nogle helt konkrete ting frem, som vi kan tage endelig stilling til.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har en kort bemærkning til dette også, for at ingen skal føle sig snydt. Men vi kan jo lige så godt udrydde misforståelserne med det samme.

Fremskridtspartiets ordfører argumenterede ud fra det kyniske syn, at kommunerne ikke er interesseret i deres borgere, men alene opererer ud fra økonomiske realiteter, og at en kynisk kommune ingen interesse havde i at behandle disse sager, hvis man fjernede varighedsbegrænsningen.

Jeg synes, man meget enkelt kunne stille det op modsat, nemlig ved at sige, at den kyniske kommune, der alene behandler sine klienters sygedagpenge efter økonomiske overvejelser, i øjeblikket har den sikkerhed, at når der er gået et år, er de fritaget for et forsørgelsesproblem.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Hvis man har været syg i 52 uger inden for de sidste 18 måneder, mister man retten til sygedagpenge og overgår til kontanthjælp, hvis ellers den samlede husstandsindkomst berettiger hertil. Man bliver ligesom et stort antal andre danskere henvist til kontanthjælp som indtægtsgrundlag. Om lige præcis 52 uger er den rigtige varighedsbegrænsning, kan naturligvis altid diskuteres.